

Dôvodová správa k podnetu na zmenu legislatívnej úpravy v oblasti:

- **prevodu vlastníckeho práva v obchodných vzťahoch,**
- **ochrany vlastníckeho práva pri konkurze a reštrukturalizácii,**
- **súvisiacich obchodných a trestnoprávných noriem.**

Zväz elektrotechnického priemyslu SR a Zväz strojárskoho priemyslu SR identifikovali nasledujúci nedostatok v súčasnosti platnej legislatíve, ktorá upravuje vzťahy podnikateľských subjektov pri ich obchodnej činnosti.

Medzeru v zákone, ktorou **dochádza k porušovaniu vlastníckeho práva**, si Vám dovoľujeme demonštrovať na praktickom príklade. **Spolu so vzorovou situáciou uvádzame aj rozbor zákonných ustanovení, relevantných súdnych rozhodnutí a stanovísk prokuratúry.**

V našej vzorovej situácii budú vystupovať nasledujúce subjekty:

dodávateľ tovaru – spoločnosť, ktorá dodala tovar odberateľovi tovaru,
odberateľ tovaru – spoločnosť, ktorá prevzala tovar od dodávateľa tovaru,
sub-odberateľ tovaru – spoločnosť, ktorá od odberateľa prevzala tovar, ktorý bol pôvodne dodaný dodávateľom odberateľovi, teda „odberateľ odberateľa“,
ostatní veritelia odberateľa – tretie osoby, ktoré sa dostali do záväzkovo-právneho vzťahu s odberateľom,
správca konkurznej podstaty odberateľa – súdom ustanovený správca konkurznej podstaty, ktorý riadi konkurzné konanie odberateľa, na ktorého bol konkurz vyhlásený.

V súlade s § 443 (1) Obchodného zákonníka *kupujúci nadobúda vlastnícke právo k tovaru, len čo mu je dodaný tovar odovzdaný.*

Zákon teda nevyžaduje v rámci generálneho pravidla na prevod vlastníckeho práva zaplatenie za tovar, postačuje jeho odovzdanie.

Vzhľadom na súčasný častý problém neschopnosti platiť faktúry za dodaný tovar, opatrnejší **dodávateľ tovaru** si dohodne v súlade s § 445 Obchodného zákonníka **výhradu vlastníckeho práva**, z ktorej najčastejšie vyplýva, že **moment prevodu vlastníckeho práva sa nebude viazať na odovzdanie, ale až na úplné zaplatenie kúpnej ceny odberateľom tovaru**. Teda kým nie je zaplatená kúpna cena, tovar ostáva vo výlučnom a nespochybniteľnom vlastníctve dodávateľa tovaru.

Dodávateľ tovaru a odberateľ tovaru uzatvoria medzi sebou **kúpnu zmluvu na dodanie tovaru**, v ktorej si **dojednávajú výhradu vlastníckeho práva**, podľa ktorej prevod vlastníckeho práva z dodávateľa tovaru na odberateľa tovaru nastáva až úplným zaplatením kúpnej ceny za tovar.

Tovar je riadne dodaný, avšak kúpna cena do času splatnosti a ani po tomto čase nie je zaplatená.

Tovar v súlade s výhradou vlastníckeho práva ostáva vo vlastníctve dodávateľa tovaru.

Odberateľ tovaru, **napriek vedomosti o tom, že predmetný tovar vzhľadom na výhradu vlastníckeho práva nie je v jeho vlastníctve**, ďalej tovar použije, napr.:

- tovar vo vlastníctve dodávateľa odpredá svojmu zákazníkovi, sub-odberateľovi tovaru,
- tovar zabuduje do diela, ktoré vykonáva pre sub-odberateľa,
- tovar zabuduje do vlastnej stavby, a pod.,

čím na sub-odberateľa prevádza viac práv ako sám má, resp. privlastňuje si tovar, ktorý mu podľa práva – výslovného znenia písomnej výhrady vlastníckeho práva - nepatrí! Týmto konaním – využívaním cudzieho tovaru bez zaplatenia zaň – odberateľ vedome a úmyselne porušuje zmluvu medzi dodávateľom a odberateľom, ako aj právny poriadok Slovenskej republiky.

Uvedený názor potvrdila aj Generálna prokuratúra SR, ktorej prokurátor JUDr. Šumichrast vydal v obdobnej veci (IV/1 Gn 2523/04) nasledovné stanovisko:

„... V predmetnej trestnej veci sa však orgány, činné v tomto trestnom konaní, dostatočne nevysporiadali s vykonanými dôkazmi, tieto dostatočne nevyhodnotili a z toho dôvodu došli k nesprávnym a predčasným právnym záverom. Zrejme ušlo pozornosti policajného orgánu, ako aj prokurátorom podriadených prokuratúr, že v Rámcová zmluva č... uzatvorená medzi dodávateľom tovaru a odberateľom tovaru obsahuje výhradu vlastníctva, a to v tom smere, že vlastnícke právo k dodanému tovaru prechádza na odberateľa až po jeho úplnom zaplatení. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že dodaný materiál je do dnešného dňa (ak medzičasom nedošlo k jeho úhrade) nespochybniteľným vlastníctvom dodávateľa tovaru a po formálnej stránke jeho zapracovaním do energetickej prepojkky došlo k jeho scudzeniu.“

V našom vzorovom príklade bol teda **tovar** (vo vlastníctve dodávateľa tovaru) **scudzený odberateľom tovaru.**

Za takejto situácie sa **odberateľ tovaru ocitne v úpadku a je na neho vyhlásený konkurz.**

V súlade so zákonom o konkurze a reštrukturalizácii, po vyhlásení konkurzu správca konkurznej podstaty zistí a spíše všetok majetok úpadcu – odberateľa tovaru. Ustanovenie § 67 z. o konkurze a reštrukturalizácii hovorí, že správca má spísať **výlučne majetok vo vlastníctve úpadcu**, teda v našom vzorovom príklade, **majetok, ktorý je vo vlastníctve odberateľa tovaru.**

Predmetný dodaný tovar vzhľadom na výhradu vlastníckeho práva **nikdy vo vlastníctve úpadcu – odberateľa tovaru nebol.**

Na tomto mieste je teraz potrebné rozlíšiť, či tovar v čase vyhlásenia konkurzu

- 1) ostal nepoužitý v sklade odberateľa tovaru alebo
- 2) odberateľ tovaru medzi časom tovar scudzil (predal, použil na vyhotovenie diela pre tretiu osobu, zabudoval tovar do vlastnej stavby atď.).

Ad 1) Ak by sa u úpadcu – odberateľa tovaru nachádzala časť tovaru, ktorá by bola nepoužitá, teda bola by napríklad uschovaná v skladoch úpadcu, správca konkurznej podstaty by ju vydal pravému vlastníkovi, ktorým je nesporne dodávateľ tovaru – na základe výhrady vlastníckeho práva. Súpis majetku sa robí výlučne z majetku dlžníka. Na ochranu práva dodávateľa tovaru predpokladá aj konkurzný zákon možnosť použiť vylučovaciu žalobu podľa § 78.

Ad 2) Problém nastáva v prípade, ak s dodaným tovarom medzi časom úpadca - odberateľ tovaru nakladal a de facto ho scudzil, teda tovar už reálne u odberateľa tovaru nie je. Môže byť buď predaný sub-odberateľovi, zabudovaný či akýmkoľvek spôsobom speňazený, atď.

V tomto prípade,

- napriek tomu, že vlastníctvo k predmetnému tovaru nikdy neprešlo z dodávateľa tovaru na odberateľa tovaru,
- napriek tomu, že dodávateľ tovaru sa nikdy nestal veriteľom odberateľa tovaru, pretože po celý čas ostal plnoprávnym a nespochybniteľným vlastníkom tovaru,

dodávateľ tovaru nemá v praxi inú reálnu možnosť, ako prihlásiť svoju pohľadávku do konkurzného konania a dúfať, že bude uspokojený spolu s ostatnými veriteľmi odberateľa.

Treba však zdôrazniť, že

dodávateľ tovaru NIE JE VERITEĽOM ÚPADCU. Dodávateľ – ako vlastník - má zásadne iné postavenie ako ostatní veritelia dlžníka (ktorí nemajú dojednanú výhradu vlastníckeho práva, ktorí tým pádom previedli vlastníctvo na úpadcu, ktorí majú voči úpadcu „iba“ pohľadávku, a ktorí sú teda skutočnými veriteľmi úpadcu).

Bežná prax správcov konkurzných podstát v súčasnosti je v rozpore s Ústavou SR, s ochranou absolútneho vlastníckeho práva a porušuje v súčasnosti platný zákon o konkurze a reštrukturalizácii.

V súlade s právom – s výhradou vlastníckeho práva – s ochranou vlastníckeho práva dodávateľa tovaru – **by mal každý správca konkurznej podstaty, po identifikovaní dojednanej výhrady vlastníckeho práva:**

- 1) okamžite vrátiť nepoužitý tovar, ktorý má ešte úpadca - odberateľ vo svojej moci, napr. na sklade, dodávateľovi (toto sa zväčša bez problémov deje aj dnes)
- 2) a zároveň okamžite vyplatiť peňažný ekvivalent za tovar dodávateľa, ktorý už odberateľ vo svojej moci nemá, a to prednostne! a mimo konkurzného konania! – čo sa nedeje.

S uvedeným právnym názorom sa stotožnili aj sudy SR, pre podporu našich argumentov citujeme dva z mnohých judikátov, v ktorých sudy rozhodovali o uvedenej problematike:

- z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, zo dňa 16.08.2006, sp. zn. 5Obo/50/2005,
konanie o vylúčenie 940 518 Sk z konkurznej podstaty úpadcu, Najvyšší súd potvrdil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave

„ ... Keďže žalovaný vedel, že vlastnícke právo k veci prechádza až zaplatením za dodaný tovar, a zaň nezaplatil, nemohlo na neho prejsť vlastnícke právo.

...Obrana žalovaného, že žalobca mal postupovať podľa § 20 zákona č. 328/1991 Zb., o konkurze a vyrovnaní, by prichádzalo do úvahy len vtedy, ak by vlastníctvo k dodanému tovaru prešlo na žalovaného, čo sa nestalo. Preto žalobca správne podal podľa § 19 ZKV žalobu o vylúčenie veci, resp. jej finančného ekvivalentu.

... Dôsledok spracovania tovaru predávajúceho úpadcom pri existencii výhrady vlastníckeho práva pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu, má preto ten dôsledok, že predávajúci sa veriteľom dlžníka nestal, pretože svoj nárok na ochranu vlastníckeho práva uplatnil na súde práve vylučovacou žalobou o vylúčenie peňažnej náhrady, o ktorú sa jeho majetok zmenšil.“

- z rozhodnutia Krajského súdu Košice, zo dňa 15.08.2008, sp. zn. 16Cbi/39/2003,
konanie o vylúčenie 352,948 Sk z konkurznej podstaty – krajský súd zaviazal správcu vylúčiť uvedenú čiastku z konkurznej podstaty úpadcu

„ ...Úpadca spracoval tovar, ktorý podľa dohody v zmluve bol vo vlastníctve žalobcu, aj keď vedel, že vlastnícke právo nadobudne až zaplatením ceny. Navrátenie do predošlého stavu nie je možné ani účelné, pretože úpadca dodaný tovar nemá, pretože bol spracovaný a preto žalobca má právo na finančnú náhradu. Spracovanie tovaru žalobcu úpadcom pri existencii výhrady vlastníckeho práva má za dôsledok, že žalobca ako predávajúci sa nestal veriteľom dlžníka a svoj nárok o vylúčenie peňažnej náhrady podľa § 19 Zákona o konkurze a vyrovnaní, uplatnil oprávnene. Súd preto žalobe vyhovel.“

Napriek citovanej judikatúre, ktorá sa stotožňuje s naším právnym názorom, teda že: -

- pri dohodnutej výhrade vlastníckeho práva,
 - pri nezaplatení kúpnej ceny odberateľom,
 - vlastníctvo dodaného tovaru **neprechádza** z dodávateľa na odberateľa,
 - dodávateľ sa nestáva veriteľom odberateľa,
 - **dodávateľove právo na finančnú náhradu nevzniká z titulu pohľadávky,**
 - **toto právo nemá byť zaradené do konkurzu a nemá byť uspokojované z konkurznej podstaty úpadcu – odberateľa,**
 - **toto právo má byť uspokojené mimo konkurzného konania,**
- správcovia konkurzných podstát neustále zaraďujú do konkurzných podstát úpadcov aj peňažné prostriedky, ktoré úpadca - odberateľ získal od sub-odberateľa za tovar, ktorý bol vo vlastníctve dodávateľa.

Týmto konaní správcovia konkurzných podstát:

- **porušujú obchodný zákonník** a jeho ustanovenia o výhrade vlastníckeho práva,
- **porušujú zákon o konkurze a reštrukturalizácii** tým, že zaradia do podstaty aj veci, ktoré nie sú vo vlastníctve úpadcu,
- **porušujú čl. 20 Ústavy a nedotknuteľnosť vlastníckeho práva,**

- neoprávnene sa obohacujú tým, že umelo zvyšujú hodnotu konkurznej podstaty, čím sa zvyšuje ich odmena – získavajú neoprávnený prospech,
- spôsobujú bizarnú situáciu, v ktorej **konkurznú podstatu úpadcu tvorí majetok úpadcu –odberateľa + majetok dodávateľa. Z takto vytvorenej podstaty sa potom uspokojujú všetci veritelia úpadcu,**
- **podporujú trestnú činnosť odberateľa – úpadcu.**

Ďalším závažným problémom zákona č. 7/2005 Z.z. je oblasť **reštrukturalizácie**.

Pokiaľ pri konkurze je jednoznačne viditeľná snaha zákonodarcu o uspokojenie dlžníka z majetku úpadcu, **pri reštrukturalizácii** (napriek dobre mienenej myšlienke, že podnikateľ, ktorý ďalej podniká, môže uspokojiť lepšie svojich veriteľov ako ten, ktorý zanikne) **priniesol praktický život úplne iný výsledok, než bol zrejme pôvodne zamýšľaný. V praktickom obchodnom živote dochádza k závažnému porušovaniu zmyslu zákona.**

Opäť si dovoľíme demonštrovať tento vážny problém na príklade, ktorý sa stáva pre svoj častý výskyt „pomaly“ pravidlom v našej republike:

Zabehnutá obchodná spoločnosť má v určitom momente nasledovnú obchodnú bilanciu:

K určitému dátumu eviduje záväzky voči svojim dodávateľom vo výške 2 milióny eur a pohľadávky voči svojim odberateľom vo výške 5 miliónov eur. **Zjednodušene povedané, ak by vyplatila všetko čo má a dostala všetko čo jej patrí, mala by kladný hospodársky výsledok vo výške 3 milióny eur.**

Táto obchodná spoločnosť má dobrý rok a podarí sa jej „dostať“ od svojich odberateľov všetkých 5 miliónov eur. **Tieto peniaze, resp. alikvotnú časť z nich, však nepoužije na následné uspokojenie svojich veriteľov, tak ako by to podľa práva a zmlúv mala spraviť.**

Namiesto toho, 4 milióny z uvedených inkasovaných peňazí jednoducho povedané minie – napr. vyplatí vedeniu a zamestnancom bohaté odmeny. Zároveň však stále ostáva dlžná 2 milióny svojim veriteľom.

„Na papieri“ sú zrazu **záväzky spoločnosti väčšie ako jej pohľadávky, keďže však spoločnosť má potenciál ďalšej činnosti a vie sa „užiť“, vyhlási, že je potrebné ju ochrániť pred jej veriteľmi a iniciuje reštrukturalizačné konanie, ktoré sa po dohode – s často nie nestranným správcom - naozaj začne.**

Počas reštrukturalizácie správca:

spíše všetky pohľadávky spoločnosti, ktorá ide do reštrukturalizácie a použije ich na pomerné uspokojenie veriteľov tejto spoločnosti.

Na majetok spoločnosti sa pri reštrukturalizácii nesiahne (a to ani v prípade, ak si ho spoločnosť pred reštrukturalizáciou úmyselne navýšila zo zdrojov, ktoré získala zo svojich pohľadávok, a ktoré bola povinná použiť na uspokojenie svojich veriteľov – čo neurobila).

Dovoľujeme si týmto poukázať na vyššie popísané **zneužívanie zmyslu reštrukturalizácie**. Pôvodná, veríme, že dobre myšlená myšlienka zákonodarcu je

v praktickom živote zneužívaná a prevažná väčšina obchodných spoločností, na ktoré bolo vyhlásené reštrukturalizačné konanie

- vstupuje do reštrukturalizácie zámerne,
- s jednoznačným úmyslom ukrátiť svojich veriteľov,
- s vopred premysleným plánom, ako sa vyhnúť úplnému plateniu svojich záväzkov a ako uspokojiť veriteľov iba pomerne.

Spoločnosť uvedená v našom príklade **úplne legálnou cestou, v súlade so zákonom o konkurze a reštrukturalizácii**, „ukrátila“ svojich veriteľov o milión eur a jej predstavitelia ostávajú beztretní.

Ako úplný nonsense potom pôsobí situácia, pri ktorej správca pri reštrukturalizácii spoločnosti zaradí do pohľadávok, z ktorých sa budú pomerne uspokojovať záväzky spoločnosti, aj finančné prostriedky, ktoré sú na účte spoločnosti dlžníka z obchodu, v ktorom si s obchodným partnerom dojednala výhradu vlastníckeho práva.

Tieto finančné prostriedky nepatria reštrukturalizovanej spoločnosti, nakoľko tovar, ktorého predajom tieto peňažné prostriedky získala, nikdy nepatrí do jej vlastníctva (vzhľadom na dojednanú výhradu). Preto tieto finančné prostriedky majú byť bezodkladne vyplatené skutočnému vlastníkovi tovaru a nesmú byť použité na pomerne uspokojenie veriteľov spoločnosti pri reštrukturalizácii. Bohužiaľ, v reálnom živote **správcovia nedodržia zákon a nerešpektujú výhradu vlastníckeho práva ani v oblasti konkurzu a už vôbec nie v oblasti reštrukturalizácie.**

V oblasti reštrukturalizácie preto jednoznačne požadujeme upresniť ustanovenia, ktoré určujú, čo má v skutočnosti tvoriť „reštrukturalizačnú podstatu“, z ktorej sa potom uspokojujú veritelia spoločnosti,

a to s osobitným dôrazom na to, aby bolo možné uspokojiť veriteľov aj z dlžníkovho majetku, nielen z jeho pohľadávok

a rovnako, **explicitne zakázať zaradovanie cudzieho majetku – majetku s výhradou – resp. finančného ekvivalentu takéhoto majetku do reštrukturalizačnej či konkurznej podstaty.**

Zároveň, vzhľadom na skutočnosť, že mnohokrát **dochádza k porušovaniu výhrady vlastníckeho práva a zákona o konkurze a reštrukturalizácii práve konaním správcov, ktorí si zákon vykladajú nesprávne, svojvoľne a v rozpore s judikatúrou**, čím spôsobujú oprávneným vlastníkom nemalé finančné straty, navrhujeme rozšíriť zákon o konkurze a reštrukturalizácii o ustanovenia, ktoré **zavedú hmotnú zodpovednosť správcov za škody spôsobené zaradením majetku vo vlastníctve iného subjektu než úpadcovho do jeho konkurznej alebo reštrukturalizačnej podstaty.**

Taktiež by podľa nášho názoru mal byť **moment prevodu vlastníckeho práva** v obchodných vzťahoch v rámci generálneho pravidla v obchodnom zákonníku viazaný **na moment úplného zaplatenia kúpnej ceny**, čo podľa nášho názoru lepšie zodpovedá súčasnej trhovej ekonomike. Doterajšie pravidlo - moment nadobudnutia vlastníckeho práva odovzdaním už považujeme za prekonané a hodiace sa skôr pre ekonomiku v socialistickom štáte, kde nebolo dôležité, koho je vlastníctvo, pretože všetko bolo štátne.

K vyššie rozoberanej problematike konkurzu a reštrukturalizácie je potrebné poukázať ešte na skutočnosť, že tento vážny problém má okrem obchodnoprávnej aj **trestnoprávnu rovinu.**

V prvom rade, ak odberateľ, napriek jeho preukázateľnej vedomosti o tom, že mu tovar nepatrí, tento ďalej predá, spotrebuje, zabuduje u tretieho alebo akýmkoľvek iným spôsobom cudzí, **prisvojí si tým cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú, dopúšťa sa trestného činu sprenevery podľa § 213 Trestného zákona.**

Uvedený právny názor potvrdzujú aj nasledovné citáty z relevantných uznesení prokuratúry a rozhodnutí súdov:

- z odpovede na žiadosť o zaujatie stanoviska zo dňa 30.01.2007

Generálna prokuratúra SR, prokurátor JUDr. Ladislav Hamran

„ ... Je nepochybné, že v prípadoch, kde bola uplatnená výhrada vlastníctva k predmetnému návrhu, vlastnícke právo k predmetu kúpy prechádza až úplným zaplatením kúpnej ceny. Preto ak kupujúci tovar pred zaplatením kúpnej ceny akýmkoľvek spôsobom cudzí, po formálnej stránke bezpochyby napĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu sprenevery.“

- z uznesenia prokurátora Okresnej prokuratúry v Námestove vo veci trestného činu sprenevery, ktorým prokurátor zrušil uznesenie príslušníka PZ o odmietnutí podozrenia z TC sprenevery a uložil mu, aby vo veci ďalej konal a rozhodol, zo dňa 06.09.2012, sp. zn.: Pn 321/11.

„ ... Je síce pravdou, že situáciu porušenia dohodnutej výhrady vlastníctva riešila súdna prax vo vzťahu k trestnoprávnym následkom rôznym spôsobom, no v súčasnosti možno považovať za ustálený právny názor, že po predaji alebo inej obchodnej realizácii veci, na ktorú sa viaže výhrada vlastníctva, sa výťažok taktiež považuje za zverenú vec, čiže naň prechádza právny režim pôvodne zverenej veci.

... Obchodnoprávny charakter vzťahov medzi oznamovateľom a oznamovaným automaticky nevylučuje možnosť spáchania trestného činu. Zmyslom výhrady vlastníckeho práva pri kúpnej zmluve je poskytnutie istoty predávajúcemu, že pri obchode neutrpí majetkovú škodu. Ak by sme tejto forme zverenia upreli trestnoprávnu ochranu, inštitút výhrady vlastníctva by v podstate stratil svoj zmysel, lebo je to práve hrozba trestného postihu, ktorá najviac odrádza kupujúceho od poškodenia oprávnených záujmov predávajúceho.“

- z Odsudzujúceho Rozsudku Okresného súdu Levice vo veci zločinu sprenevery, zo dňa 13.01.2011, sp. zn. 4T/214/2010

„ ... Obžalovaný G. V. je vinný, že ako zodpovedný pracovník spoločnosti prevzal ako odberateľ od dodávateľa do vlastnej dispozície tovar v celkovej hodnote 16 464,91 Eur, tovar previezol na neznáme miesto, pričom za tovar neuhradil ani jednu z faktúr, pričom aj napriek výzve tovar nevrátil majiteľovi, ktorý bol jeho vlastníkom až do zaplatenia tovaru, čím takýmto konaním si prisvojil cudzie veci a naložil s nimi ako so svojimi a spôsobil tak škodu spoločnosti dodávateľa vo výške 16 464,91 Eur, teda prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu tým spáchal zločin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona a za to sa odsudzuje ... na trest a náhradu škody.“

Zároveň je podľa nášho názoru potrebné upresniť aj niektoré ďalšie ustanovenia trestného zákona, nakoľko sa **trestnoprávna ochrana vlastníckeho práva** v súvislosti s konkurzným a reštrukturalizačným konaním ukazuje ako **absolútne nedostatočná**.

Ako príklad uvidíme trestný čin marenia konkurzného alebo vyrovnacieho konania podľa § 242 a 243 Trestného zákona.

Kto v zákone uvedeným spôsobom marí konkurzné konanie tak, že tým ukracuje veriteľov, dopúšťa sa trestného činu marenia konkurzného konania.

Absurdne, kto ešte pred vyhlásením konkurzu scudzí celý majetok spoločnosti tak, aby následne konkurz ani nebol vyhlásený z dôvodu nedostatku majetku spoločnosti, ostáva beztrestný. Podľa výkladu štátnych inštitúcií sa totiž takáto osoba – štatutár nedopúšťa marenia konkurzného konania, pretože údajne: nejde mariť nič, čo nebolo vyhlásené.

V snahe odstrániť tento nelogický stav, navrhujeme doplniť trestný zákon o ustanovenie, ktoré zabezpečí **trestnosť aj takého konania štatutára, ktorým tento úmyselne zbavuje obchodnú spoločnosť majetku, aby vzniknutým nedostatkom majetku predišiel vyhláseniu konkurzu na spoločnosť a tým uspokojovaniu jej veriteľov**. Takýto štatutár totiž v praktickom živote konkurz nielen marí, ale ho aj úspešne zmaril ešte pred jeho vyhlásením a to bez akéhokoľvek trestnoprávneho postihu.

Taktiež, vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, považujeme za nevyhnutné rozšíriť trestný čin sprenevery podľa § 213 Trestného zákona nielen na prisvojenie si vecí, ale aj na prisvojenie si **výt'azku získaného z takejto veci – čiže prisvojenie si finančného ekvivalentu cudzej veci**.

V tejto súvislosti si Vám dovoľujeme odporučiť na prezretie Uznesenie Krajskej prokuratúry v Žiline zo dňa 31.01.2013, v ktorom prokurátor KP podrobne rozoberá nami spomínané problémy v reálnej „živej“ trestnej veci (viď príloha).

Vyššie popísaný komplexný problém **porušovania vlastníckeho práva – akéhosi „legalizovaného vyvlastňovania“ majetku na úkor skutočného vlastníka,**

je podľa nás spôsobený **absolútne nedostatočnou a praktickému obchodnému životu nevyhovujúcou právnou úpravou:**

- **prevodu vlastníckeho práva,**
- **výhrady vlastníckeho práva,**
- **a súvisiacej trestnoprávnej ochrany skutočného vlastníka.**

V snahe

- **odstrániť tento vysoko negatívny stav,**
- **zvýšiť ochranu vlastníckeho práva v obchodných vzťahoch,**
- **zabezpečiť reálnu možnosť použitia výhrady vlastníckeho práva a zabezpečiť jej primeranú a účinnú ochranu,**
- **zabezpečiť účinnú implementáciu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ z 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách, podľa ktorej „Členské štáty zabezpečia v súlade s ustanoveniami rozhodného práva určeného medzinárodným právom súkromným, aby predávajúcemu zostalo zachované**

vlastnícke právo k tovaru až do úplného zaplataenia jeho ceny, ak doložka o výhrade vlastníctva bola výslovne dohodnutá medzi kupujúcim a predávajúcim pred odovzdaním tovaru.“,

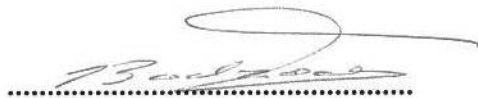
navrhujeme bezodkladne prijať všetky potrebné kroky, ktoré povedú k legislatívnym zmenám uvedeným v priloženom podnete na zmenu legislatívnej úpravy. Najmä navrhujeme:

- viazať prevod vlastníckeho práva v obchodných vzťahoch až na moment úplného zaplataenia kúpnej ceny, ak sa nedohodne inak,
- upresniť ustanovenia o konkurznej podstate úpadcu a explicitne z nej vylúčiť majetok, ktorý úpadcovi nepatrí,
- rozšíriť možnosť použitia vylučovacej žaloby v konkurznom zákone z hmotných vecí aj na ich finančný ekvivalent,
- upresniť ustanovenia o reštrukturalizačnej podstate dlžníka a explicitne z nej vylúčiť majetok, ktorý dlžníkovi nepatrí,
- zakotviť hmotnú zodpovednosť správcu za škody spôsobené pri tvorbe konkurznej a reštrukturalizačnej podstaty,
- zakotviť trestnosť konania, ktorým sa zmari konkurzné konanie ešte pred jeho vyhlásením,
- rozšíriť objekt útoku v trestnom čine sprenevery z vecí aj na ich finančné ekvivalenty.

Zároveň navrhuje prijať akékoľvek iné potrebné zmeny v právnych predpisoch, ktorými

- sa zlepši ochrana subjektov, ktoré majú dojednanú výhradu vlastníckeho práva v súlade s obchodným zákonníkom
- a odstráni sa vyššie popísaný negatívny právny stav v konkurznom a reštrukturalizačnom konaní.

Za Váš čas a pomoc pri zmene vecí k lepšiemu Vám vopred ďakujeme!

Ing. Ján Badžgoň, PhD.
Prezident

Zväz elektrotechnického priemyslu SR

Ing. Milan Čagala, CSc.
Prezident

Zväz strojárského priemyslu SR

Ing. Miroslav Holčík
Viceprezident pre legislatívu
Zväz elektrotechnického priemyslu SR